

Spencer Finch, *Sunset in a Cup*
22 augusti – 28 september, 2024

Om jag fick tillbringa resten av mitt liv med att bara betrakta fönster som i skymningen förvandlas till speglar. Den sortens ögonblick är för mig relaterade till de observationer som Emily Dickinson gjorde när hon förde samman den inre och yttre världen.¹

Galerie Nordenhake inviger sin nya lokal i Stockholm med *Sunset in a Cup*, en separatutställning med den hyllade amerikanske konstnären Spencer Finch. Utställningen blir en återkomst till Stockholm för Finch, en stad som han har ett mångårigt förhållande till sedan hans första utställning i Europa 1995, till Karlaplan specifikt, där han 2003 återskapade ljuset utanför Ingmar Bergmans ytterdörr, ett stenkast från det nya galleriet.

Utställningen frammanar bestämda ögonblick, platser och händelser genom att återskapa färg och ljus som samlats in med hjälp av vetenskapliga metoder eller personliga observationer. Med en titel som hämtats från Emily Dickinsons dikt *Bring me the sunset in a cup*, presenterar Finch verk som hyllar och utforskar versioner av solljus och inte minst solnedgångar, med en svit nya fotografier, verk på papper, en ljusskulptur och en för Finch central videoinstallation från 2007.

I galleriets entré visas nya verk på papper, *Sunlight on the Gowanus Canal*, *As blind men learn the sun Passing cloud on my body – (shadow/sun)* och *Western Mystery (She sweeps with many-colored Brooms)*, samtliga från 2024. I sin laboratorieliknande ateljé strävar Finch efter att fånga ljusets svärfångade kynne, samtidigt som han omfamnar tjuvningen i vår oförmåga att på ett adekvat sätt återge det i sin helhet. Tre teckningar i bladguld med titeln *Sunlight on the Gowanus Canal*, återskapar solens skimrande dans som reflekteras i den grumliga industrikalnen intill hans ateljé i Brooklyn. I *Western Mystery (She sweeps with many-colored Brooms)*, återges en föränderlig solnedgång genom färgat garn på gesso, som för tankarna till en actionmålning. Diptyken *As blind men learn the sun Passing cloud on my body (shadow/sun)* är lika rigorös som motsägelsefull: det är på samma gång ett självporträtt och en visuell återgivning av solens värme som den känns på olika delar av konstnärens kropp. För att mäta hur hans yttertemperatur förändras under passerande moln och solsken har Finch använt sig av en infraröd termometer och "falsk färg" för att på så sätt återge det vi inte kan se med blotta ögat.

Finch har gjort mer än ett dussin verk inspirerade av Dickinsons poesi och utöver det ett antal projekt som är resultatet av studier i Dickinsons faktiska hem.² Serien med 23 unika tryck, *Sunset in a cup*, adderar ännu en dimension till konstnärens efterforskningar av Dickinsons poesi och arv. I äldre porslinstekoppar av prydnadslag från samma period som den Dickinson själv samlade, har Finch virvlat färg, vått i vått, för att trolla fram miniatyrbilder av solnedgångar. Lika flyktiga som sina motiv så återstår de bara i form av fotografier. I ett separat rum visas ljusverket *Spring Haiku (Bamboo Grove, Arashiyama)* vars färger strömmar ut längs väggarna och galleriets välvda tak. Här använder sig Finch av färgfilter på lampor för att återskapa det exakta solljuset, under en sen eftermiddag vid ett besök i den berömda bambulunden i Kyoto, Japan, med hjälp av haikuns versmått bestående av 17 mora, rytmiskt fördelade över tre vertikala linjer om 5/7/5 mora.

Verket *West (Sunset in my motel room, Monument Valley, January 26, 2007, 5:36 – 6:06 pm)* är en videoinstallation från 2007. Detta viktiga verk har omnämnts i en rad olika publikationer och inkluderades i hans retrospektiv på MASS MoCA (2008) och grupputställningen *Earthbound: Contemporary Landscape* på Roberts Institute och Art. Samma år visades det för första gången för en svensk publik, då på galleriet Brändström & Stene. I *West* återger Finch den avtagande solnedgången uppmätt från ett motellrum i Monument Valley med hjälp av det reflekterande ljuset i en samling växlande stillbilder hämtade från John Fords westernklassiker *Förföljaren* under loppet om trettio minuter. Samma motell som John Wayne bodde på under inspelningen av filmen 1956. I detta starkt poetiska och sensoriska verk står den brutala kroppsligheten hos nio analoga tv-monitorer i kontrast till den eteriska frammaningen av skymningen som faller över ett avlägset motell i en annan tid.

¹ Spencer Finch i samtal med Marc Godfrey, Hill Art Foundation, 9 september 2022, Exh. Cat. Lux and Lumen, The Hill Foundation, 2022.

² RONDEAU, James. 366 (Emily Dickinson's miraculous year), 2009. I Spencer Finch, *The brain is Wider than the sky*. DelMonico Books Prestel and Mass MoCA.

Spencer Finch föddes 1962 i New Haven, CT och bor och arbetar i Brooklyn, NY. Han har studerat vid Rhode Island School of Design, Hamilton College och Doshisha-universitetet i Kyoto, Japan. Sedan början av 1990-talet har Finch ställt ut åtskilligt i USA och internationellt.

Under de senaste åren har han varit upptagen med ett antal omfattande offentliga uppdrag och projekt som bland andra *Bring me the sunset in a cup* på Massachusetts Institute of Technology (2023), *A Cloud Index*, ett platsspecifikt uppdrag för the Elizabeth line station vid Paddington i London (2022), *Orion*, en permanent installation på San Franciscos flygplats, CA (2020), *Moon Dust (Apollo 17)*, Baltimore Museum of Art, MD (2019), *Fifteen Stones (Ryoanji)*, en intervention i den internationella paviljongen på Fudació Mies van der Rohe, Barcelona, Spanien (2018), *Lost Man Creek*, tillsammans med Public Art Fund, Brooklyn, NY (2016-2018), *Trying to Remember the Color of the Sky on That September Morning*, ett specialuppdrag för 9/11 Memorial & Museum, New York, NY (2014), och *A Certain Slant of Light*, The Morgan Library and Museum, New York, NY (2014).

Han har haft signifikanta utställningar på the Hill Art Foundation, New York, NY (2022-2023), Utah Museum of Fine Arts, Salt Lake City, UT (2018-2019), MASS MoCA, North Adams, MA (2017), Norton Museum of Art, West Palm Beach, FL (2017), Seattle Art Museum, WA (2017), Turner Contemporary, Margate, Storbritannien (2014), Rhode Island School of Design Museum of Art, Providence, RI (2012), Art Institute of Chicago, IL (2011), Museum of Contemporary Art San Diego, La Jolla, CA (2011), Emily Dickinson Museum, Amherst, MA (2011), Corcoran Gallery of Art, Washington, D.C. (2010), Frac des Pays de la Loire, Carquefou, Frankrike (2010), Queensland Gallery of Modern Art, Brisbane, Australien (2009) och MASS MoCA, North Adams, MA (2007). Finch medverkade i Whitney-biennalen 2004, Turintriennalen 2008 och den 53:e Venedigbiennalen (2009).

Han är representerad i många offentliga samlingar inklusive Art Gallery of New South Wales, Sydney, Australien, Art Institute of Chicago, Chicago, IL, Brooklyn Museum of Art, Brooklyn, NY, High Museum of Art, Atlanta, GA, Hirschorn Museum and Sculpture Garden, Washington, D.C., Kemper Museum of Art, St. Louis, MO, Los Angeles County Museum of Art, Los Angeles, CA, Morgan Library, New York, NY, Museum of Contemporary Art Chicago, IL, Museum für Moderne Kunst, Frankfurt, Tyskland, National Gallery of Art, Washington, D.C., Solomon R. Guggenheim Museum, New York och Whitney Museum of American Art, New York, NY.

Öppning: torsdag, 22 augusti, 17.00 – 20.00

Utställningsperiod: 23 augusti – 28 september, 2024

Öppettider: tisdag – fredag 11.00 – 18.00, lördag 12.00 – 16.00

Kommande utställning: John Zurier, 3 oktober – 2 november, 2024